

ENERGIEFFEKTIVITET

Det er af stadig større betydning for EU at mindske energiforbruget og energispildet. EU's ledere fastsatte i 2007 et mål om at nedbringe det årlige energiforbrug i EU med 20% senest i 2020. Energieffektivitetsforanstaltninger anerkendes i stigende grad som et redskab til ikke blot at opnå en bæredygtig energiforsyning, nedbringe drivhusgasemissioner, forbedre forsynings sikkerheden og reducere importregninger, men også til at forbedre EU's konkurrenceevne. Energieffektivitet er derfor en strategisk prioritet for EU, og EU fremmer princippet om »energieffektivitet først«. Den kommende politiske ramme for perioden efter 2030 er ved at blive drøftet.

RETSGRUNDLAG

Artikel 194 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF).

RESULTATER

A. Generelle rammer

I 2006 offentliggjorde Kommissionen »Handlingsplan for energieffektivitet: udnyttelse af potentialet« ([COM\(2006\)0545](#)). Den havde til formål at mobilisere offentligheden, de politiske beslutningstagere samt markedsaktørerne og omdanne det indre energimarked, så EU-borgerne får adgang til verdens mest energieffektive infrastrukturer (bl.a. bygninger), produkter (bl.a. apparater og biler) og energisystemer. Handlingsplanens mål var at styre og reducere energieforspørgslen og foretage en målrettet indsats både vedrørende energiforbrug og energiforsyning, således at der kan opnås en besparelse på 20 % i EU's årlige forbrug af primærenergi frem til udgangen af 2020 (sammenlignet med det anslåede energiforbrug for 2020). Da det af nylige skøn imidlertid fremgik, at EU var på vej til kun at opfylde halvdelen af målet på 20 %, reagerede Kommissionen ved at sætte energieffektivitet som et af de største mål i Europa 2020-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst og ved i 2011 at udarbejde en ny og omfattende energieffektivitetsplan ([COM\(2011\)0109](#)).

Den nuværende ramme for energieffektivitet består af en række direktiver, hvis revision enten er igangværende eller planlagt. I medfør af energieffektivitetsdirektivet ([2012/27/EU](#)), som trådte i kraft i december 2012, skal medlemsstaterne fastlægge vejledende nationale energieffektivitetsmål, der sikrer, at EU når sit hovedmål om at reducere energiforbruget med 20 % inden udgangen af 2020. Medlemsstaterne er frit stillet til at skærpe disse minimumskrav i deres bestræbelser på at spare energi. Med direktivet indføres også bindende foranstaltninger til at hjælpe medlemsstaterne med at nå dette mål, og der fastsættes juridisk bindende regler for slutbrugere og energileverandører.

Der blev fastsat yderligere standarder for produkter og bygninger med direktivet om miljøvenligt design ([2009/125/EF](#)), energimærkningsdirektivet ([2010/30/EU](#)) og direktivet om bygningers energimæssige ydeevne ([2010/31/EU](#)).

I 2014 offentliggjorde Kommissionen en meddelelse ([COM\(2014\)0520](#)) om energieffektivitet, hvori den konkluderede, at det var nødvendigt med en større indsats fra medlemsstaternes side, da det af Kommissionens analyser fremgik, at EU kun ville nå energibesparelser på 18-19 % ved udgangen af 2020. I henhold til statusrapporten over gennemførelsen af energieffektivitetsdirektivet ([COM\(2015\)0574](#)), der blev offentliggjort den 18. november 2015, er medlemsstaterne på vej til kun at opnå besparelser på primærenergien på 17,6 % inden udgangen af 2020. Der blev derfor i køreplanen for energiunionen ([COM\(2015\)0572](#)) bebudet en revision af energieffektivitetsdirektivet.

Den 30. november 2016 fremlagde Kommissionen lovgivningspakken med titlen »Ren energi for alle europæere« ([COM\(2016\)0860](#)) med forslag til at bringe EU-lovgivningen i overensstemmelse med de nye klima- og energimål for 2030 og bidrage til energiunionens mål for 2015 ([COM\(2015\)0080](#)). »Energieffektivitet først« er et af de centrale elementer i energiunionen for at sikre sikker, bæredygtig, konkurrencedygtig og økonomisk overkommelig energiforsyning i EU. I det reviderede direktiv foreslog Kommissionen et ambitiøst energieffektivitetsmål på 30% inden udgangen af 2030. I januar 2018 ændrede Parlamentet Kommissionens forslag til det reviderede direktiv om energieffektivitet for at gøre forslaget mere ambitiøst. Efter forhandlinger med Rådet blev der indgået en aftale i november 2018, som fastsætter et mål om at reducere energiforbruget med 32,5 % inden 2030 på EU-plan.

B. Kraftvarmeproduktion

Direktivet om kraftvarmeproduktion (2004/8/EC) blev ophævet, da direktivet om energieffektivitet trådte i kraft i december 2012. Det kræves i direktivet om energieffektivitet, at medlemsstaterne vurderer og underretter Kommissionen om potentialet for højeffektiv kraftvarmeproduktion og fjernvarme og fjernkøling på deres territorium og foretager en cost-benefit-analyse baseret på klimaforhold, økonomisk gennemførlighed og teknisk bæredygtighed (med visse undtagelser). Inden for rammerne af pakken om en energiunion, iværksatte Kommissionen den 16. februar 2016 en EU-strategi for opvarmning og køling ([COM\(2016\)0051](#)). Strategien omfatter planer om at øge energieffektiviteten i bygninger og forbedre forbindelserne mellem elektricitetssystemer og fjernvarmesystemer, hvilket i høj grad vil øge anvendelsen af vedvarende energi og fremme genbrug af spildvarme og -køling, der genereres af industrien. Lovgivningsmæssige bestemmelser for denne strategi indgår i pakken »Ren energi for alle europæere«.

C. Bygningers energimæssige ydeevne

[Direktiv 2010/31/EU](#) om bygningers energimæssige ydeevne indeholder flere bestemmelser for at forbedre energieffektiviteten i både nye og eksisterende bygninger. Centrale bestemmelser i direktivet omfatter krav med hensyn til:

- en fælles overordnet ramme for en metode til beregning af den samlede energimæssige ydeevne for bygninger og bygningsenheder

- anvendelse af mindstekrav til den energimæssige ydeevne for nye bygninger og nye bygningsenheder, som f.eks. fastslår, at alle nye bygninger skal være næsten energineutrale inden den 31. december 2020
- anvendelse af mindstekrav til energimæssig ydeevne på navnlig: eksisterende bygninger, bygningsdele der skal gennemgå større renoveringsarbejder og tekniske bygningsinstallationer, når de installeres, udskiftes eller opgraderes
- energiattestering af bygninger eller bygningsenheder, regelmæssigt eftersyn af varme- og klimaanlæg i bygninger og systemer for uvildig kontrol med energiattester og eftersynsrapporter.

Den 30. november 2016 fremlagde Kommissionen et forslag til revision af direktiv 2010/31/EU om bygningers energimæssige ydeevne som led i en bredere pakke om »Ren energi til alle europæere« ([COM\(2016\)0860](#)), som bør bidrage til at opfylde EU's energi- og klimamål for 2030. Ifølge oplysninger fra Kommissionen tegner EU's bygge- og anlægssektor på nuværende tidspunkt sig for 40 % af EU's energiforbrug og for 36 % af CO₂-emissionerne. I øjeblikket er ca. 35 % af bygningerne i EU over 50 år gamle. Ved at forbedre bygningers energieffektivitet kan det samlede energiforbrug i EU reduceres med 5-6 % og CO₂-emissionerne med ca. 5 %.

I henhold til direktivet skal medlemsstaterne opstille langsigtede nationale strategier til støtte for renoveringer af deres nationale bygninger. Direktivet har til formål at sikre en meget energieffektiv og dekarboniseret bygningsmasse i hver medlemsstat som et omkostningseffektivt bidrag til at nå energieffektivitetsmålene for Europa — f.eks. en reduktion af CO₂-emissionerne i EU på 80-95 % i forhold til 1990.

Initiativet »Intelligent finansiering af intelligente bygninger« ([COM\(2016\)0860 — Bilag I](#)) blev fremlagt på samme tid. Det analyserer, hvordan man stimulerer offentlige og private investeringer i forbindelse med bygningers energieffektivitet og er bestemt til at sende et tillidsskabende signal til markedet og tilskynde investorer til at investere i energieffektivitet.

D. Energieffektive produkter

Med hensyn til produkters energieffektivitet er der truffet adskillige foranstaltninger på EU-niveau, herunder bl.a. foranstaltninger til:

- angivelse af energi- og ressourceforbrug ved hjælp af mærkning og standardiserede produktoplysninger ved energirelaterede produkter, som har en væsentlig direkte eller indirekte indvirkning på energiforbruget, hvilket reguleres af [rammedirektiv 2010/30/EU](#). Specifikke direktiver og forordninger fastsætter krav til forskellige husholdningsapparater. Mærkning af kontorudstyr og mærkning af dæk omfattes af separate forordninger.
- krav til miljøvenligt design af energirelaterede produkter, som reguleres af [direktiv 2009/125/EF](#), der omarbejder direktiv 2005/32/EF som ændret ved direktiv 2008/28/EF. Gennemførelsesforordninger dækker en lang række produkter, herunder varmeapparater, støvsugere, computere, luftkonditioneringsapparater, opvaskemaskiner, belysningsprodukter, køleskabe og fryser, fjernsyn og elektriske motorer.

Som led i strategien for energiunionen ([COM\(2015\)0080](#)), der blev bebudet i februar 2015 foreslog Kommissionen at revidere ovennævnte direktiver om energieffektivitet for produkter. [Forordning \(EU\) 2017/1369](#), offentliggjort i juli 2017, fastsætter en ny ramme for energieffektivitetsmærkning med henblik på at fastsætte tidsfrister for at erstatte den nuværende A+, A + + og A + + +- klasser med en skala fra A til G.

EUROPA-PARLAMENTETS ROLLE

Parlamentet har til stadighed slået til lyd for mere ambitiøse mål for energieffektivitet og strengere bestemmelser. I sin beslutning af 15. december 2010 om revidering af handlingsplanen for energieffektivitet ([P7_TA\(2010\)0485](#)) gjorde Europa-Parlamentet det klart, at der skulle vedtages et bindende mål for energieffektivitet på mindst 20% inden 2020.

I 2012 spillede Parlamentet en central rolle i forhandlingen om direktivet om energieffektivitet ([COD/2011/0172](#)) og sikrede, at kravene om nationale strategier for renovering af bygninger og obligatoriske energitilsyn for større virksomheder blev opfyldt i det endelige kompromis, der blev indgået med Rådet. Det lykkedes også Parlamentet at bevare et ændringsforslag, der opfordrede til regler om efterspørgselsreaktionsmekanismer, der giver energiforbrugere mulighed for at tilpasse deres energiforbrug til forsyningsbetingelserne og dermed nedbringe deres energifakturaer.

Parlamentet vedtog i 2013 en beslutning om gennemførelsen og indvirkningen af foranstaltningerne til forbedring af energieffektiviteten under samhørighedspolitikken ([P7_TA\(2013\)0345](#)), hvori det glæder sig over de nye muligheder, som de europæiske struktur- og investeringsfonde og Samhørighedsfonden giver, særlig inden for byggesektoren. Parlamentet opfordrede til bevidstgørelsesforanstaltninger og informationsspredning og understregede behovet for kapacitetsopbygning og teknisk bistand på dette område.

På det seneste har Europa-Parlamentet gentagne gange appelleret til Kommissionen og medlemsstaterne, i sine beslutninger om en 2030-ramme for klima- og energipolitikker ([P7_TA\(2014\)0094](#)), FN's klimakonference 2014 — COP 20^[1] i Lima, Peru ([P8_TA\(2014\)0063](#)) og På vej til en ny international klimaafnæftale i Paris ([P8_TA\(2015\)0359](#)), om at fastsætte et bindende mål om reduktion af energiforbrug og drivhusgasemissioner på 40 %, med ledsagende individuelle nationale mål. Det fremgår klart af alle tre beslutninger, at et ambitiøst mål for energieffektivitet ville skabe arbejdspladser og besparelser, øge den økonomiske konkurrenceevne, fremme innovationen, mindske afhængigheden af energiimport og øge energisikkerheden. Efter Det Europæiske Råds vedtagelse af et mål på 27 % den 23. oktober 2014 tilstræber Parlamentet at opstille et ambitiøst mål for energieffektivitet. Den 17. januar 2018 støttede det en reduktion på 40% af EU's energiforbrug i 2030^[2]. Den 23. juni 2016 vedtog Europa-Parlamentet en beslutning om rapport om gennemførelsen af direktivet om energieffektivitet ([P8_TA\(2016\)0293](#))

[1]COP 20 henviser til den 20. partskonference under De Forenede Nationers rammekonvention om klimaaendringer (UNFCCC) om bekæmpelse af klimaaendringer ([2.5.2](#) — klimaaendringer og miljøet)

[2]<http://www.europarl.europa.eu/news/en/press-room/20180112IPR91629/meps-set-ambitious-targets-for-cleaner-more-efficient-energy-use>

og konkluderede, at det eksisterende direktiv, selv om det tilbyder en ramme for at mindske energiefteerspørgslen, var blevet dårligt gennemført. I beslutningen blev medlemsstaterne opfordret til at gennemføre direktivet hurtigt og fuldstændigt. Endvidere blev det fremhævet, at en seriøs energieffektivitetspolitik kan gøre det muligt for EU at nå sine energi- og klimamål i overensstemmelse med Parisaftalen fra 2016 på COP 21 og hjælpe det med at forbedre energisikkerhed ved at mindske afhængigheden af eksterne energikilder.

I november 2016 fremlagde Kommissionen et forslag til ændring af direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet. Det ændrede direktiv om energieffektivitet blev derefter vedtaget af Parlamentet og Rådet i december 2018.

Den 13. september 2016 vedtog Parlamentet en beslutning om en EU-strategi for opvarmning og køling ([P8_TA\(2016\)0334](#)), hvori det opfordrede Kommissionen til at koncentrere sig om energieffektivitetsforanstaltninger i bygninger, navnlig i energifattige husholdninger.

Den 6. februar 2018 vedtog Parlamentet en række ikkelovgivningsmæssige henstillinger udarbejdet af Udvalget om Industri, Forskning og Energi (ITRE). Parlamentet støtter uddannelsesprogrammer til at hjælpe europæiske borgere med at forstå, hvordan de kan spare på energien. Endvidere går Parlamentet ind for en stigning på mindst 50 % i finansieringen af lavemissionsenergiprojekter^[3].

Frédéric Gouardères / Francesca Beltrame
04/2019

---

[3]<http://www.europarl.europa.eu/news/en/press-room/20180202IPR97028/clean-energy-innovation-needs-a-change-of-mind-set>

